

— Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2009/73/ES naj bi se iztekel 3. marca 2011.

(¹) UL L 211, str. 94.

Pritožba, ki jo je Getty Images (US) vložila 8. februarja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 21. novembra 2012 v zadevi T-338/11, Getty Images (US), Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-70/13 P)

(2013/C 101/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Getty Images (US), Inc. (zastopnik: P. Olson, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo;

— za nično razglasi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bila zavrnjena pritožba družbe Getty Images zoper odločbo preizkuševalca UUNT z dne 2. avgusta 2010;

— UUNT naj naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo svoji pritožbi navaja tri razloge: (i) kršitev člena 7(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti (¹) (ii) kršitev člena 7(1)(c) in (iii) kršitev načela enakega obravnavanja.

V skladu s členom 7(1)(b) se ne registrira znamka, ki je „brez slehernega razlikovalnega učinka“. Najmanjša stopnja razlikovalnega učinka zadostuje za to, da se v tem členu navedenega razloga za zavrnitev ne uporabi. V tem primeru okoliščina, da je bil razlikovalni učinek pri identični znamki za identične in podobne proizvode/storitve dvakrat potrjen, ustvarja močno domnevo, da ima PHOTOS.COM zahtevani minimalni razlikovalni učinek. Zgolj okoliščina, da posamezni sestavni deli sami zase nimajo razlikovalnega učinka ne pomeni, da njihova kombinacija nima razlikovalnega učinka. Kot kombinacija PHOTOS +.COM, ima znamka samostojni pomen, ki je neodvisen od pomena vsakega dela posebej. Znamko zadevna javnost nedvomno razume kot poslovno domeno. Imena domen so edinstvena po svojih značilnostih. PHOTOS.COM kot takšna potrošniku nakazuje svojevrsten izvor proizvodov in storitev, ki se od drugih proizvodov in storitev razlikuje na podlagi drugačnega imena. Tako izpolnjuje namen znamke in dosega prag razlikovalnega učinka v skladu s členom 7(1)(b).

Javni interes, ki ga je treba upoštevati pri uporabi člena 7(1)(b), je v tem, da se preizkusi ali znamka potrošniku lahko zagotovi prvobitno identiteto proizvoda oziroma storitve, označene z znamko, tako da mu omogoča, da te storitve brez nevarnosti zmede razlikuje od drugih storitev, ki so drugega izvora. Nesporno naj bi bilo, da je ta domena edinstvena, in da ime domene.com nakazuje na komercialno spletno stran. V točki 22 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče navedlo, da bo zadevna javnost končnico.com nemudoma prepoznala kot komercialno spletno stran. Splošno sodišče naj zmotno ne bi upoštevalo dejstva, da ime domene potrošniku omogoča, da dobro razlikuje proizvode oziroma storitve potrošnika od njegovih konkurentov. Javni interes varstva potrošnikov je dosežen, člen 7(1)(b) pa ni kršen.

V zvezi s členom 7(1)(c) Splošno sodišče zadeve ni naslovilo. Kljub temu ne gre za kršitev predpisov, ker je javni interes, ki je njihova podlaga, varstvo konkurentov prijavitelja, ki niso prizadeti z zahtevo za registracijo, saj gre za ime domene prijavitelja. Znamka tudi ni objektivno opisna glede na proizvode in storitve.

Na podlagi načela enakega obravnavanja mora UUNT pri preizkusu identičnih prijav znamk upoštevati svoje starejše odločitve, razen če obstajajo pokazatelji, da so bile prejšnje znamke napačno registrirane. Na podlagi tega načela naj bi bilo Splošno sodišče zavezano, da za nično razglasi odločbo UUNT, da PHOTOS.COM ni mogoče registrirati. Splošno sodišče trdi, da je treba to načelo razlagati ob „spoštovanju zakonitosti“ in da se prijavitelj znamke ne more zanašati na prejšnje odločbe, da bi si zagotovil identično odločitev, ker je bila prejšnja odločitev „morebiti nezakonita zaradi napačne uporabe prava v korist drugega“, zato naj bi Splošno sodišče prišlo do zaključka, da mora biti „preizkus izveden v vsakem posameznem primeru“ (točka 69 izpodbijane sodbe).

Načelo enakega obravnavanja je v neskladju z načelom zakonitosti. Od sodbe STREAMSERVE (glej sodbo z dne 27. februarja 2002 v zadevi T-106/00, Streamserve proti UUNT), ima načelo zakonitosti prednost. To ima za posledico pravno negotovost in poplavo pritožb. Ob upoštevanju tega je treba načelu enakega obravnavanja pripisati večji pomen. Preizkuševalci UUNT morajo ravnati koherentno, uporabljati enotne standarde, prepoznati identične primere in jih enako obravnavati. Ko se prijavitelji znamk sklicujejo na predhodno registrirane znamke, preizkuševalcem UUNT ne bi smelo biti preprosto dovoljeno, da se sklicujejo na zadevo STREAMSERVE in ne upoštevajo temeljnega načela enakega obravnavanja. Namesto načela zakonitosti, v skladu s katerim so prejšnje registracije izrecno šteje za napake, je treba izhajati iz veliko bolj pravilne registracije starejše znamke. V nobenem primeru načelo enakega obravnavanja ni tako jasno kot tukaj, v primeru identične znamke in proizvodov.

Posledično ima znamka PHOTOS.COM enak razlikovalni učinek za proizvode in storitve, kot dve predhodno registrirani znamki. Enaka podlaga za registracijo znamke obstaja za slednji, kot za prvotno registrirani. To zahteva načelo enakega obravnavanja.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti
UL L 78, str. 1.

Pritožba, ki jo je Helenska republika vložila 11. februarja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 13. decembra 2012 v zadevi T-588/10, Helenska republika proti Komisiji

(Zadeva C-71/13 P)

(2013/C 101/27)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Helenska republika (zastopnika: I. Chalkias in E. Left-heriotou)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

— Ugoditi naj se pritožbi, izpodbijana sodba Splošnega sodišča Evropske unije pa naj se v celoti razveljavi, v skladu s tistim, kar je navedeno v tožbi;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

— Helenska republika s prvim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na tobačni sektor, navaja:

1. Kršitev prava Unije – napačna razlaga člena 31 Uredbe št. 1290/2005;
2. da so bili pogoji plačila premije za tobak določeni restriktivno in izključno s členom 5 Uredbe št. 2075/92 (¹), in da je posledično Splošno sodišče nezakonito razglasilo, da je bilo s členom 16(1) Uredbe št. 2848/1998 (²) zakonito naloženo – kot dodatni pogoj za plačilo premije – da mora biti tobak podjetju za prvo predelavo tobaka dobavljen do 30. aprila v letu, ki sledi letu žetve, medtem ko člen 16(1) Uredbe št. 2848/1998, ki pridelovalcu odvzema celotno premijo v primeru prepozne dobave, tudi le za en dan, krši načelo sorazmernosti v povezavi s členom 39(1)(b) PDEU ter s členom 3(3) Uredbe št. 2075/92;
3. kršitev prava Unije – napačna razlaga člena 16(1) Uredbe št. 2848/1998 (v zvezi s prepozno dobavo tobaka);
4. protislovna obraložitev izpodbijane sodbe in napačna razlaga člena 9(4) ter člena 10(1) Uredbe št. 2848/1998 (v zvezi z odstopom pogodb o pridelavi); in
5. napačna razlaga in uporaba člena 6(2) Uredbe št. 2075/92 ter člena 7 Uredbe št. 2848/1998 (v zvezi z uporabo najetih prostorov in opreme s strani odobrenega podjetja za prvo predelavo).

— Helenska republika z drugim pritožbenim razlogom v zvezi s sektorjem rozin, trdi, da je Splošno sodišče:

1. Napačno razlagalo člen 3(2), četrta alineja, Uredbe št. 1621/1999 (³), v zvezi s pojmom naravne nesreče; in
2. napačno razlagalo in uporabilo smernice v zvezi s pavšalnimi popravki v sektorju rozin (za rozine sultanina za pridelek iz leta 2004 ter iz leta 2005 ter za rozine iz Korinta za pridelek iz leta 2005), zato ker pogoji za naložitev popravka v višini 25 % niso izpolnjeni, kar pomeni da sodba ni zadostno obrazložena.